

AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁG

Taníts minket, hogy a legtöbbet hozzuk ki az időnkéből... és tedd a mi erőfeszítéseinket sikeressé! Igen, tedd a mi erőfeszítéseinket sikeressé!

Zsoltárok 90:12,17b az angol fordítás alapján

A legtöbb ember olyan életet akar élni, ami nyomot hagy. Ez helyes és Istentől való törekvés. Mózes kérése is ez volt a fenti imában. Elkezdett bölcsességért folyamodni, hogy a legtöbbet tudja kihozni az idejéből. Az életben sok elveszett dolgot helyre lehet állítani, azonban a helytelenül felhasznált időt sohasem kaphatjuk vissza. Ha egyszer a nap lenyugodott, az a nap örökre elmúlt.

Mózes imája így zárul: „Tedd a mi erőfeszítéseinket sikeressé!” Pontosan ugyanezt a mondatot meg is ismétli. Miért? Mózesnek nem volt gondja a nyelvtannal vagy a memóriájával. Ez a szakasz egy héber írásokban található irodalmi stílust ábrázol. Az ismétlés a nyomatékosítás egyik formája. Angolban vagy magyarul, ha egy szó vagy kifejezés fontosságát akarjuk hangsúlyozni, számos módszer áll a rendelkezésünkre. Megvastagíthatjuk, szedhetjük dőlt betűvel, aláhúzhatjuk, használhatunk csupa nagybetűt vagy felkiáltójelet tehetünk ki a nyomatékosítás kedvéért. Ezeket mind használhatjuk, ha fel akarjuk hívni az olvasó figyelmét valami nagyon fontosra. Azonban a héber szerzők kétszer írtak le egy szót vagy kifejezést, ha ki akarták hangsúlyozni azt, és nem arról voltak híresek, hogy eltúloznák a dolgokat – mindig nagyon óvatosan bántak a szavaikkal. Az a tény, hogy ez a mondat kétszer meg van ismételve az Szentírásban, megmutatja, hogy a siker nem csupán Isten akarata a számunkra, de egyenesen hőn áhított vágya! Ő maga az, aki kihangsúlyozza ezt.

Arra lettünk teremtve, hogy sikeresek legyünk. Isten akarata az, hogy jelentőségteljes életet éljünk! Ez először Isten kívánsága volt, nem a miénk.

Ezt tudomásunkra is hozza mindenhol a Szentírásban. Hadd soroljam fel ennek csupán két előfordulását! Az első: „Akkor az Úr, a te Istened *sikeressé* tesz téged mindenben, amit teszel” (5Mózes 30:9, az angol fordítás alapján). Figyeljük meg, hogy az Ige azt a szót használja, hogy *mindenben*, nem azt, hogy *néhány dologban*!

Megint csak azt olvassuk: „El ne távozzék e törvénynek könyve a te szád-tól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel *jó szerencsés* a te utaidon és akkor *boldogulsz*” (Józsua 1:8).

Isteni bölcsesség kell ahhoz, hogy sikeresek legyünk. A Szentírás kijelenti: „Aki szereti a bölcsességet, a saját érdekeinek kedvez, és sikeres lesz” (Példabeszédek 19:8, az angol fordítás alapján). A bölcsesség azt a tudást és képességet adja meg számunkra, amelynek birtokában helyes döntéseket tudunk hozni alkalmas időben. A bölcsesség nem csak az éles elméjűeknek adatik, mindenki számára elérhető, aki féli az Urat és Krisztusban van. Ha az a célod, hogy az életed jelentősége az örökkévalóságban is megmaradjon, isteni bölcsesség által kell felépítened azt – és erről szól ez az egész üzenet.

A bölcsesség sikert szül, amely maradandó elégedettséget és jutalmakat hoz magával: „Ha bölcs vagy, a te bölcsessed megjutalmaz téged” (Példabeszédek 9:12, az angol fordítás alapján). Az Úr nem csupán azt kívánja, hogy sikeres légy, hanem azt is alig várja, hogy megjutalmazzon érte. Itt is ezt olvashatjuk: „Az Úr napról napra figyeli az istenfélő emberek jó cselekedeteit, és örökkévaló jutalmakat ad nekik” (Zsoltárok 37:18, az angol fordítás alapján).

Azt a tényt, hogy a sikerességünk Isten óhaja, az utóbbi években az egyház jelentős részében hangsúlyozzák, és ennek így is kell lennie. Azonban a sikert sokszor úgy fogják fel, ahogy a világ meghatározza, nem úgy, ahogy Isten látja. Mulandó, és nem örökkévaló szemüvegen át nézik. Ez elhomályosítja a látásunkat és a megértésünket, aminek eredményeképpen téves törekvéseink lesznek.

Egy napon mindannyian meg fogunk állni az Univerzum bírójá, Jézus Krisztus előtt. Ha súlyt adtunk az életünknek isteni bölcsesség által, örök-

kévaló jutalomban fogunk részesülni. Ha az ügyeinket illetően célt tévesztettünk, vagy büntetésben részesülünk, vagy örökkévaló veszteséget szenvedünk. Tehát bölcs dolog néhány órát azzal tölteni, hogy kikutassuk, mit fog majd keresni a Bíró.

Ez áll ennek a könyvnek a középpontjában: ne csak a jelenben számítson valamit az életed, hanem az egész örökkévalóságon át. A Biblia világos azzal kapcsolatban, hogyan kell ezt véghezvinni. Ha azt akarjuk, hogy az örökkévalóság motiváljon bennünket, kezdjük azzal, hogy megértjük, mit is jelent ez.

Örökkévalóság

Olvasd el figyelmesen ezt a két ígét:

„Senki el sem kezdheti megérteni az örökkévalóságot.” (Jób 36:26, az angol fordítás alapján)

...Isten az örökkévalóságot a szívükbe helyezte. (Prédikátor 3:11, az angol fordítás alapján)

Örökkévalóság. Mi az? Hogyan lehet meghatározni? Hogyan lehet megérteni? Az egyik szótár úgy határozza meg, mint *végtelen időt*¹, míg egy másik, mint *az időn kívüli létezés állapotát*². Hogyan lehetséges, hogy az egyik szótár úgy írja le az örökkévalóságot, mint az idő fogalmán belüli létezést, míg a másik úgy, mint időn kívüliséget? És miért nem kérdőjelezzük meg egyiket sem? Két tudományos könyv közül nem kérdőjeleznénk meg az egyiket, ha a világunkban előfordul egyvalamit két különböző állapotban létezőnek határoznának meg? Tegyük fel, az egyik könyv úgy definiálja a halat, mint vízben élő gerinces élőlényt, míg egy másik azt állítja, hogy a halak víz nélküli környezetben élnek. Azonnal azt a következtetést vonnánk le, hogy az egyik könyv hibás, és kihajítanánk. Tehát akkor miért nem kérdőjelezzük meg és dobjuk ki az egyik szótár meghatározását az örökkévalóságról?

